

těšitelným vědeckým výsledkem, že ministerstvo spravedlnosti ve snaze, aby příslušníci stavu soudcovského, advokátního a notářského hojněji se zúčastnili vědecké práce v oboru právní, vypisuje pro rok 1929 opět sedm cen, a to: 2 ceny po 2000 Kč, 2 ceny po 1500 Kč, 3 ceny po 1000 Kč. Ceny tyto budou uděleny jako čestná odměna za právnická díla neb vědecká pojednání z oboru platného hmotného práva nebo řízení civilního a trestního, včetně kriminální psychologie a sociologie, která byla uveřejněna v r. 1928 anebo budou uveřejněna do konce července 1929. K soutěži mohou býti ale zaslány i práce v rukopisech, posud tiskem neuveřejněné. Práce, o cenu se ucházející, buďtež zaslány do 31. července 1929 presidiu ministerstva spravedlnosti v Praze. O udělení cen rozhodne sbor, sestávající z ministra spravedlnosti neb jeho zástupce a zástupců vědy právnické; sbor není však vázán na udělení cen ve stanovených částkách; může z celkové částky (10.000 Kč) udělit i méně cen ve vyšším obnosu nebo více menších cen. Rozhodnutí bude vyhlášeno 28. října 1929.

Jak odlehčiti nejvyššímu soudu beze změny zákona a bez rozmnožení sil. Pod tímto nadpisem otiskuje rada nejv. s. Václav Cícha zajímavé návrhy v č. 2. »Soudcovských listů«. Navazuje na známý zjev, že u nejvyššího soudu vyřizují se pro přetížení dovolání v civilních věcech teprve po 9 až 10 měsících a naznačuje cesty, kterými by mohla býti nejvyššímu soudu práce usnadněna součinností nižších soudů a advokátů. Mezi prostředky, jimiž by mohly nižší soudy soudu nejvyššímu ulehčiti, uvádí pisatel náležité předkládání spisů (s plnou mocí právního zástupce, zpátečními lístky, záznamem podle § 74 j. ř., atd.), odmítání nepřipustných nebo opožděných opravných prostředků již v první stolici, přiměřené oceňování předmětu sporu podle § 500 odst. 3 c. ř. s. Mnohem větší měrou mohli by ulehčiti nejvyššímu soudu advokáti, kdyby se při podávání opravných prostředků řídili přesně zákonem. To se týká včasnosti, přípustnosti i obsahu opravných spisů. Zejména často bývá uplatňována jako dovolací důvod okolnost zákonem za dovolací důvod neuznaná (nesprávné hodnocení průvodů, zamítnutí důkazu výsledkem stran a j.). Vývody Cíchovy zaslouží plné pozornosti těch, jimž jsou adresovány. Nesmíme arci zapomínati, že jednou z příčin, proč nižší soudy zbytečně nejvyšší soud zatěžují, je zase přetížení nižších soudů, a že vleklé vyřizování opravných prostředků nepochybně vede k podávání dovolání věcně neodůvodněných, jen když se jimi oddálí konečné rozhodnutí straně nepříznivé: pohybujeme se tu zjevně v bludném

kruhu. Leč přes to není pochyby, že přispěním těch, na něž článek apeluje, mohl by býti nejvyšší soud — a *mutatis mutandis* i jiné soudy a úřady — zbaven práce zcela zbytečné.

Označení soudů, tituly soudců a státních zástupců byly nově upraveny a unifikovány zákonem ze dne 9. listopadu 1928 o úpravě některých organizačních otázek v oboru soudnictví, č. 201 Sb. z. a n. Řádné soudy civilní a občanské soudy trestní jsou nyní označeny: okresní soud, krajský soud (sborový soud první stolice), vrchní soud (sborový soud druhé stolice), nejvyšší soud. K tomuto označení přistupuje dodatek »civilní«, »exekuční«, »trestní« nebo »obchodní«, jestliže okresní nebo krajský soud vykonává výhradně pravomoc v těchto věcech. Označení úřadů veřejné žaloby ve věcech trestních »státní zastupitelství«, »vrchní státní zastupitelství« a »generální prokuratura« se ponechávají. Tituly soudců stanoveny podle skupin, resp. stupnic funkčního služného takto: soudce, okresní soudce, soudní rada, vrchní soudní rada, rada, resp. senátní prezident nejvyššího soudu. U přednostů okresních soudů přistupuje k tomuto označení dodatek »přednosta okresního soudu«. Soudcové, ustanovení na služebním místě systemisovaném k řízení správy sborových soudů, resp. soudu nejvyššího, mají úřední titul »president« s označením příslušného soudu. Jeho náměstek má, je-li toto místo systemisováno, u sborových soudů I. a II. stolice úřední titul »vicepresident«, u nejvyššího soudu »druhý prezident nejvyššího soudu«. Státnímu zástupci, ustanovenému na služebním místě systemisovaném pro přednostu státního zastupitelství, přísluší úřední titul »prokurator«, u vrchního státního zastupitelství »vrchní prokurator«, konceptnímu úředníku, který je ustanoven na služebním místě systemisovaném k řízení generální prokuratury, titul »generální prokurator«. — Důležité je ustanovení, že je nepřipustno užívatí jakéhokoli úředního titulu při provozování advokacie a při obhajevání ve věcech trestních. Jura quesita chrání ustanovení odst. III., § 14. Je-li totiž v d o s a v a d n í m úředním titulu soudce ustanoveného na služebním místě systemisovaném v VII. nebo VI. stupnici funkčního služného (okresní soudce, soudní rada) obsaženo titulové jméno podobné úřednímu titulu, stanovenému tímto zákonem pro soudce, ustanoveného na služebním místě vyšší stupnice funkčního služného, přísluší mu úřední titul, stanovený tímto zákonem pro soudce této vyšší stupnice funkčního služného. Zákon nabývá účinnosti za tři měsíce po vyhlášení, t. j. dnem 15. března 1929.